

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

Bruxelles, 20. ožujka 2019.
(OR. en)

2018/0060 (COD)

PE-CONS 2/19

EF 7
ECOFIN 18
JAI 12
JUSTCIV 7
COMPET 22
DRS 3
EMPL 9
SOC 10
EJUSTICE 5
CODEC 51

ZAKONODAVNI AKTI I DRUGI INSTRUMENTI

Predmet:	UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu minimalnog pokrića gubitka za neprihodujuće izloženosti
----------	---

UREDBA (EU) 2019/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od ...

o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013
u pogledu minimalnog pokrića gubitka za neprihodujuće izloženosti

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom³,

¹ SL C 79, 4.3.2019., str. 1.

² SL C 367, 10.10.2018., str. 43.

³ Stajalište Europskog parlamenta od 14. ožujka 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od

budući da:

- (1) Utvrđivanje sveobuhvatne strategije za rješavanje neprihodujućih izloženosti važan je cilj za Uniju u okviru njezina nastojanja da učini financijski sustav otpornijim. Iako je odgovornost za rješavanje neprihodujućih izloženosti prije svega na bankama i državama članicama, postoji i iz perspektive Unije postoji jasan interes u pogledu smanjenja postojećih visokih razina neprihodujućih izloženosti i sprečavanja njihova pretjeranog akumuliranja u budućnosti te u pogledu sprečavanja nastanka sistemskih rizika u nebankovnom sektoru. S obzirom na povezanost bankovnih i financijskih sustava širom Unije, u kojoj banke posluju u više jurisdikcija i država članica, postoji znatan potencijal za pojavu učinaka prelijevanja među državama članicama, ali i na Uniju u cjelini, i to kako u smislu gospodarskog rasta tako i financijske stabilnosti.

- (2) Financijska kriza dovela je do akumuliranja neprihodujućih izloženosti u bankovnom sektoru. Recesija i pad cijena stambenih nekretnina koji su uslijedili imali su znatne posljedice za potrošače. Zaštita prava potrošača u skladu s relevantnim pravom Unije, kao što su direktive 2008/48/EZ¹ i 2014/17/EU² Europskog parlamenta i Vijeća ključna je prilikom rješavanja problema neprihodujućih izloženosti. Direktivom 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća³ potiče se pravodno plaćanje i poduzeća i javnih tijela te se njome pomaže u sprečavanju akumuliranja neprihodujućih izloženosti do kakvog je došlo u godinama financijske krize.
- (3) Integrirani financijski sustav povećat će otpornost ekonomske i monetarne unije na negativne šokove jer se njime olakšava prekogranična podjela rizika s privatnim sektorom uz istodobno smanjenje potrebe za podjelom rizika s javnim sektorom. Kako bi se ostvarili ti ciljevi, Unija bi trebala dovršiti bankovnu uniju i nastaviti razvijati uniju tržišta kapitala. Rješavanje mogućeg akumuliranja neprihodujućih izloženosti u budućnosti ključno je za jačanje bankovne unije jer je od ključne važnosti za osiguravanje tržišnog natjecanja u bankovnom sektoru, očuvanje financijske stabilnosti i poticanje kreditiranja kako bi se otvarala radna mjesta i ostvario rast u Uniji.

¹ Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, 22.5.2008., str. 66.).

² Direktiva 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 60, 28.2.2014., str. 34.).

³ Direktiva 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama (SL L 48, 23.2.2011., str. 1.).

- (4) U svojem „Akcijском planu za rješavanje problema loših kredita u Europi” od 11. srpnja 2017. Vijeće je pozvalo razne institucije da poduzmu odgovarajuće mjere kako bi se u većoj mjeri pristupilo rješavanju problema velikog broja neprihodujućih izloženosti u Uniji i kako bi se spriječilo njihovo akumuliranje u budućnosti. U Akcijском planu utvrđuje se sveobuhvatan pristup koji je usmjeren na kombinaciju komplementarnih mjera politike u četirima područjima: i. nadzoru; ii. strukturnim reformama okvirâ za nesolventnost i naplatu duga; iii. razvoju sekundarnih tržišta za imovinu umanjene vrijednosti; iv. poticanju restrukturiranja bankovnog sustava. Mjere u tim područjima trebalo bi donijeti na razini Unije i na nacionalnoj razini, prema potrebi. Komisija je sličnu namjeru najavila u svojoj „Komunikaciji o dovršetku bankovne unije” od 11. listopada 2017. u kojoj se pozvalo na donošenje sveobuhvatnog paketa mjera za rješavanje problema neprihodujućih kredita u Uniji.

- (5) Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹ zajedno s Direktivom 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća² čini pravni okvir kojim se uređuju bonitetna pravila za kreditne institucije i investicijska društva (zajedno „institucije”). Uredba (EU) br. 575/2013 sadržava, među ostalim, odredbe koje se izravno primjenjuju na institucije za određivanje njihova regulatornoga kapitala. Stoga je potrebno postojeća bonitetna pravila u Uredbi (EU) br. 575/2013 koja se odnose na regulatorni kapital dopuniti odredbama kojima se propisuje odbitak od regulatornoga kapitala u slučajevima kada neprihodujuće izloženosti nisu dovoljno pokrivene rezervacijama ili drugim ispravicima. Takvo propisivanje zapravo bi dovelo do uspostave bonitetnog zaštitnog mehanizma za neprihodujuće izloženosti koji bi se ujednačeno primjenjivao na sve institucije u Uniji, te bi obuhvaćalo i institucije koje su aktivne na sekundarnom tržištu.

¹ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i kojom se izmjenjuje Uredba (EU) br. 648/2012, (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

² Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

- (6) Bonitetni zaštitni mehanizam ne bi trebao sprečavati nadležna tijela u izvršavanju njihovih nadzornih ovlasti u skladu s Direktivom 2013/36/EU. Ako nadležna tijela na pojedinačnoj osnovi utvrde da neprihodujuće izloženosti određene institucije nisu u dovoljnoj mjeri pokrivene, unatoč primjeni bonitetnog zaštitnog mehanizma za neprihodujuće izloženosti uspostavljenog ovom Uredbom, ona bi trebala moći iskoristiti nadzorne ovlasti predviđene u Direktivi 2013/36/EU, uključujući ovlast da od institucija zahtijevaju primjenu posebne politike rezerviranja ili tretmana imovine u pogledu kapitalnih zahtjeva. Stoga je moguće da nadležna tijela na pojedinačnoj osnovi nadiđu zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi za potrebe osiguranja dostatnog pokrića za neprihodujuće izloženosti.

- (7) Za potrebe primjene bonitetnog zaštitnog mehanizma, primjereno je u Uredbu (EU) br. 575/2013 uvesti jasan skup uvjeta za klasifikaciju neprihodujućih izloženosti. Budući da su u Provedbenoj uredbi Komisije (EU) br. 680/2014¹ već utvrđeni kriteriji za neprihodujuće izloženosti za potrebe nadzornog izvješćivanja, primjereno je da se klasifikacija neprihodujućih izloženosti temelji na tom postojećem okviru. Provedbena uredba (EU) br. 680/2014 odnosi se na izloženosti u statusu neispunjavanja obveza kako su definirane za potrebe izračuna kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik i izloženosti s umanjenom vrijednošću u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom. Budući da bi mjere restrukturiranja mogle utjecati na to je li izloženost klasificirana kao neprihodujuća, kriteriji klasifikacije dopunjeni su jasnim kriterijima o učinku mjera restrukturiranja. Mjere restrukturiranja trebale bi biti usmjerene na vraćanje dužnika u status održive prihodujuće otplate i trebale bi biti usklađene s pravom Unije za zaštitu potrošača, posebno s direktivama 2008/48/EZ i 2014/17/EU, ali bi mogle imati različite razloge i posljedice. Stoga je primjereno propisati da mjera restrukturiranja koja se odobri za neprihodujuću izloženost ne bi trebala dovesti do toga da se ta izloženost prestane klasificirati kao neprihodujuća, osim ako su ispunjeni određeni strogi kriteriji za prestanak klasifikacije izloženosti kao neprihodujuće izloženosti.

¹ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 680/2014 od 16. travnja 2014. o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda o nadzornom izvješćivanju institucija u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 191, 28.6.2014., str. 1.).

- (8) Što je dulje izloženost neprihodujuća, manje je vjerojatno da će se njezina vrijednost nadoknaditi. Stoga bi dio izloženosti koji bi trebalo pokriti rezervacijama, drugim ispravcima ili odbicima trebalo s vremenom povećavati, prema unaprijed utvrđenom rasporedu. Stoga bi neprihodujuće izloženosti koje je otkupila institucija trebale podlijegati rasporedu koji počinje teći od datuma kada je neprihodujuća izloženost prvotno klasificirana kao neprihodujuća, a ne od datuma njezine kupnje. U tu svrhu prodavatelj bi trebao kupca obavijestiti o datumu kada je izloženost klasificirana kao neprihodujuća.
- (9) Djelomične otpise trebalo bi uzeti u obzir pri izračunu specifičnih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik. Kako bi se izbjeglo dvostruko brojanje otpisa potrebno je upotrijebiti izvornu vrijednost izloženosti prije djelomičnog otpisa. Uvrštavanje djelomičnih otpisa na popis stavki koje se mogu upotrijebiti za ispunjavanje zahtjeva zaštitnog mehanizma trebalo bi potaknuti institucije na pravodobno priznavanje otpisa. U odnosu na neprihodujuće izloženosti koje je kupila institucija po cijeni nižoj od iznosa koji dužnik duguje, otkupitelj bi trebao tretirati razliku između otkupne cijene i iznosa koji dužnik duguje na isti način kao i djelomični otpis za potrebe bonitetnog zaštitnog mehanizma.

- (10) Općenito se očekuje da će osigurane neprihodujuće izloženosti dovesti do znatno manjeg gubitka nego neosigurane neprihodujuće izloženosti jer institucija na temelju kreditne zaštite kojom je osigurana neprihodujuća izloženost uz opće potraživanje od dužnika koji nije ispunio svoje obveze ima pravo na specifično potraživanje po imovini ili od treće osobe. U slučaju neosigurane neprihodujuće izloženosti na raspolaganju bi bilo samo opće potraživanje od dužnika koji nije ispunio svoje obveze. S obzirom na to da je očekivani gubitak kod neosiguranih neprihodujućih izloženosti veći, trebalo bi primijeniti stroži raspored.
- (11) Izloženost koja je samo djelomično pokrivena priznatom kreditnom zaštitom trebala bi se smatrati osiguranom u pogledu pokrivenog dijela, a neosiguranom u pogledu dijela koji nije pokriven priznatom kreditnom zaštitom. Kako bi se utvrdilo koje dijelove neprihodujućih izloženosti treba tretirati kao osigurane ili neosigurane, trebalo bi primijeniti kriterije prihvatljivosti za kreditnu zaštitu i hipoteke kojima se pruža cjelokupno i potpuno osiguranje koji se koriste za potrebe izračuna kapitalnih zahtjeva u skladu s pristupom na temelju Uredbe (EU) br. 575/2013, uključujući primjenjivo vrijednosno usklađenje.

- (12) Isti raspored trebalo bi primijeniti neovisno o razlogu zbog kojeg je izloženost neprihodujuća. Bonitetni zaštitni mehanizam trebalo bi primjenjivati na razini pojedinačne izloženosti. Za neosigurane neprihodujuće izloženosti trebalo bi primjenjivati raspored od tri godine. Kako bi se institucijama i državama članicama omogućilo da povećaju učinkovitost postupaka restrukturiranja ili postupaka naplate te da prepoznaju da će neprihodujuće izloženosti koje su osigurane kolateralom u obliku nekretnina i stambeni krediti za koje jamči priznati pružatelj zaštite kako je definirano u Uredbi (EU) br. 575/2013 imati preostalu vrijednost tijekom duljeg razdoblja nakon što je kredit klasificiran kao neprihodujući, prikladno je predvidjeti raspored od devet godina. Za ostale osigurane neprihodujuće izloženosti trebalo bi primijeniti raspored od sedam godina radi postizanja punog pokrića.

- (13) Trebalo bi biti moguće uzeti u obzir mjere restrukturiranja s ciljem primjene odgovarajućeg faktora pokrića. Konkretnije, izloženost bi i dalje trebala biti klasificirana kao neprihodujuća, dok bi zahtjev za pokriće trebao ostati stabilan još jednu dodatnu godinu. Stoga bi se faktor koji bi bio primjenjiv tijekom godine u kojoj je odobrena mjera restrukturiranja trebao umjesto jedne primjenjivati dvije godine. Ako je po isteku dodatne godine izloženost i dalje neprihodujuća, primjenjivi faktor trebalo bi utvrditi kao da nije odobrena niti jedna mjera restrukturiranja, uzimajući u obzir datum kada je izloženost prvotno klasificirana kao neprihodujuća. S obzirom na to da odobrenje mjera restrukturiranja ne bi trebalo rezultirati arbitražom, ta dodatna godina trebala bi biti dopuštena samo u pogledu prve mjere restrukturiranja koja je odobrena od kada je izloženost klasificirana kao neprihodujuća. Osim toga, razdoblje od godine dana tijekom kojeg faktor pokrića ostaje nepromijenjen ne bi trebalo dovesti do produljenja rasporeda rezerviranja. Stoga niti jedna mjera restrukturiranja koja je odobrena u trećoj godini nakon klasificiranja izloženosti kao neprihodujuće za neosigurane izloženosti ili u sedmoj godini nakon klasificiranja izloženosti kao neprihodujuće za osigurane izloženosti ne bi trebala dovesti do kašnjenja punog pokrića neprihodujuće izloženosti.

- (14) Kako bi se osigurala primjena razboritog pristupa pri vrednovanju kreditne zaštite neprihodujućih izloženosti institucija, europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) (EBA) trebalo bi razmotriti potrebu za zajedničkom metodologijom, i prema potrebi je izraditi, posebno u pogledu pretpostavki koje se odnose na povrat i izvršivost, i po mogućnosti uključujući minimalne zahtjeve za ponovno vrednovanje kreditne zaštite u smislu rokova.
- (15) Kako bi se olakšao neometan prijelaz na novi bonitetni zaštitni mehanizam, nova se pravila ne bi smjela primjenjivati na izloženosti koje su nastale prije ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni].
- (16) Kako bi se osigurala pravodobna primjena izmjena Uredbe (EU) br. 575/2013 uvedenih ovom Uredbom, ova bi Uredba trebala stupiti na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.
- (17) Uredbu (EU) br. 575/2013 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EU) br. 575/2013 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 36. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(m) primjenjivi iznos nedostatnog pokrića za neprihodujuće izloženosti.”;

2. umeću se sljedeći članci:

”Članak 47.a

Neprihodujuće izloženosti

1. Za potrebe članka 36. stavka 1. točke (m) „izloženost” uključuje bilo koju od sljedećih stavki, pod uvjetom da nisu uključene u knjigu trgovanja institucije:
 - (a) dužnički instrument, uključujući dužnički vrijednosni papir, kredit, predujam i depozit po viđenju;
 - (b) preuzeta obveza po kreditima, preuzeto financijsko jamstvo ili bilo koja druga preuzeta obveza, neovisno o tome je li opoziva ili neopoziva, osim neiskorištenih kreditnih proizvoda koji se mogu bezuvjetno otkazati u bilo kojem trenutku i bez najave ili koji omogućuju automatski otkaz zbog pogoršanja kreditne sposobnosti dužnika.

2. Za potrebe članka 36. stavka 1. točke (m) vrijednost izloženosti dužničkog instrumenta jednaka je njegovoj računovodstvenoj vrijednosti izmjerenoj ne uzimajući u obzir specifične ispravke vrijednosti za kreditni rizik, dodatna vrijednosna usklađenja u skladu s člancima 34. i 105., iznose odbijene u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (m), ostala smanjenja regulatornoga kapitala povezana s izloženosti ili djelomične otpise koje je institucija provela od kada je izloženost posljednji put klasificirana kao neprihodujuća.

Za potrebe članka 36. stavka 1. točke (m) vrijednost izloženosti dužničkog instrumenta koji je otkupljen po cijeni nižoj od iznosa koji dužnik duguje uključuje razliku između otkupne cijene i iznosa koji dužnik duguje.

Za potrebe članka 36. stavka 1. točke (m) vrijednost izloženosti preuzete obveze po kreditima, preuzetog financijskog jamstva ili bilo koje druge preuzete obveze kako je navedeno u stavku 1. točki (b) ovog članka jednaka je njezinoj nominalnoj vrijednosti, koja čini najveću izloženost institucije kreditnom riziku ne uzimajući u obzir nikakvu materijalnu ili nematerijalnu kreditnu zaštitu. Nominalna vrijednost preuzetih obveza po kreditima jednaka je neiskorištenom iznosu koji se institucija obvezala pozajmiti, a nominalna vrijednost preuzetog financijskog jamstva jednaka je najvećem iznosu koji bi subjekt morao platiti ako se aktivira jamstvo.

Nominalnom vrijednošću iz trećeg podstavka ovog stavka ne uzimaju se u obzir nikakav specifični ispravak vrijednosti za kreditni rizik, dodatna vrijednosna usklađenja u skladu s člancima 34. i 105., iznosi odbijeni u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (m) ili ostala smanjenja regulatornoga kapitala povezana s izloženosti.

3. Za potrebe članka 36. stavka 1. točke (m) sljedeće izloženosti klasificiraju se kao neprihodujuće:
- (a) izloženost za koju se smatra da je nastao status neispunjavanja obveza u skladu s člankom 178.;
 - (b) izloženost koja se smatra izloženosti čija je vrijednost umanjena u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom;
 - (c) izloženost u probnom razdoblju u skladu sa stavkom 7., ako su odobrene dodatne mjere restrukturiranja ili ako izloženost bude dospjela više od 30 dana;
 - (d) izloženost u obliku obveze koja, u slučaju njezina povlačenja ili drugog korištenja, vjerojatno ne bi bila u cijelosti otplaćena bez realizacije naplate iz kolateralata;

- (e) izloženost u obliku financijskog jamstva za koju je vjerojatno da bi primatelj jamstva mogao aktivirati financijsko jamstvo, između ostalog u slučaju kada odnosna izloženost koja je obuhvaćena jamstvom ispunjava kriterije prema kojima ju se smatra neprihodujućom izloženosti.

Za potrebe točke (a) ako institucija ima bilančne izloženosti prema dužniku koje su dospjele više od 90 dana i koje čine više od 20 % svih bilančnih izloženosti prema tom dužniku, smatra se da su sve bilančne i izvanbilančne izloženosti prema tom dužniku neprihodujuće.

- 4. Izloženosti na koje se nije primijenila mjera restrukturiranja prestaju se klasificirati kao neprihodujuće za potrebe članka 36. stavka 1. točke (m) ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) izloženost ispunjava izlazne kriterije koje je institucija primijenila za prestanak klasifikacije u kategoriju izloženosti s umanjenom vrijednošću u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom i klasifikacije u kategoriju sa statusom neispunjavanja obveza u skladu s člankom 178;
- (b) položaj dužnika poboljšao se u tolikoj mjeri da je institucija uvjerena da će se vjerojatno izvršiti potpuna i pravodobna otplata;
- (c) dužnik nema iznosa dospjelih više od 90 dana.

5. Klasifikacijom neprihodujuće izloženosti kao dugotrajne imovine namijenjene za prodaju u skladu s primjenjivim računovodstvenim okvirom ne prestaje njezina klasifikacija kao neprihodujuće izloženosti za potrebe članka 36. stavka 1. točke (m).
6. Neprihodujuće izloženosti koje podliježu mjerama restrukturiranja prestaju se klasificirati kao neprihodujuće za potrebe članka 36. stavka 1. točke (m) ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) izloženosti su prestale biti u položaju koji bi doveo do njihove klasifikacije kao neprihodujuće izloženosti u skladu sa stavkom 3.;
 - (b) prošla je najmanje godina dana od datuma kada su odobrene mjere restrukturiranja i datuma kada su izloženosti klasificirane kao neprihodujuće, ovisno o tome koji je datum kasniji;
 - (c) nakon primjene mjera restrukturiranja nema nepodmirenih dospjelih iznosa, a institucija je na temelju analize financijskog položaja dužnika uvjerena u vjerojatnost potpune i pravodobne otplate izloženosti.

Potpuna i pravodobna otplata ne smatra se vjerojatnom osim ako je dužnik izvršio redovite i pravodobne uplate iznosa koji odgovaraju bilo kojem od sljedećih iznosa:

- (a) iznosu koji je bio dospio prije nego što je odobrena mjera restrukturiranja, ako je bilo iznosa koji su dospjeli;
 - (b) iznosu koji je otpisan u okviru odobrenih mjera restrukturiranja, ako nije bilo iznosa koji su dospjeli.
7. Ako se neprihodujuća izloženost prestane klasificirati kao neprihodujuća na temelju stavka 6., takva je izloženost u probnom razdoblju dok se ne ispune svi sljedeći uvjeti:
- (a) prošle su najmanje dvije godine od datuma kada je izloženost koja podliježe mjerama restrukturiranja ponovno klasificirana kao prihodujuća;
 - (b) najmanje tijekom jedne polovice razdoblja u kojem bi izloženost bila u probnom razdoblju izvršena su redovna i pravodobna plaćanja koja su dovela do plaćanja znatnog ukupnog iznosa glavnice ili kamata;
 - (c) nijedna izloženost prema dužniku nije dospjela više od 30 dana.

Članak 47.b

Mjere restrukturiranja

1. „Mjera restrukturiranja” jest ustupak institucije prema dužniku koji ima poteškoća s ispunjavanjem svojih financijskih obveza ili je vjerojatno da će ih imati. Ustupak može značiti gubitak za zajmodavca i odnosi se na bilo koju od sljedećih mjera:
 - (a) izmjenu uvjeta dužničke obveze, ako takva izmjena ne bi bila odobrena da dužnik nije imao poteškoća s ispunjavanjem svojih financijskih obveza;
 - (b) potpuno ili djelomično refinanciranje dužničke obveze, ako takvo refinanciranje ne bi bilo odobreno da dužnik nije imao poteškoća s ispunjavanjem svojih financijskih obveza.
2. Mjerama restrukturiranja smatraju se barem sljedeće situacije:
 - (a) novi uvjeti ugovora povoljniji su za dužnika od prethodnih uvjeta ugovora, u slučaju kada dužnik ima poteškoća s ispunjavanjem svojih financijskih obveza ili će ih vjerojatno imati;

- (b) novi uvjeti ugovora povoljniji su za dužnika od uvjeta ugovora koje je ista institucija ponudila dužnicima sa sličnom profilnom rizičnosti u isto vrijeme, u slučaju kada dužnik ima poteškoća s ispunjavanjem svojih financijskih obveza ili će ih vjerojatno imati;
- (c) izloženost na temelju uvjeta prvotnog ugovora klasificirana je kao neprihodujuća prije izmjene uvjeta ugovora ili bi bila klasificirana kao neprihodujuća da nije došlo do izmjene uvjeta ugovora;
- (d) posljedica mjere potpuno je ili djelomično poništenje dužničke obveze;
- (e) institucija odobrava primjenu ugovornih odredaba koje dužniku pružaju mogućnost promjene uvjeta ugovora i izloženost je bila klasificirana kao neprihodujuća prije primjene tih odredaba ili bi bila klasificirana kao neprihodujuća da te odredbe nisu primijenjene;
- (f) u trenutku odobravanja duga ili neposredno prije ili nakon toga, dužnik je izvršio plaćanja glavnice ili kamata po drugoj dužničkoj obvezi prema istoj instituciji, koja je bila klasificirana kao neprihodujuća izloženost ili bi bila klasificirana kao neprihodujuća da ta plaćanja nisu izvršena;
- (g) izmjena uvjeta ugovora koja uključuje otplate preuzimanjem kolaterala, ako takva izmjena predstavlja ustupak.

3. Sljedeće okolnosti pokazatelji su da su možda donesene mjere restrukturiranja:
- (a) prvotni je ugovor bio dospio više od 30 dana najmanje jedanput tijekom tri mjeseca prije njegove izmjene ili bi bio dospio više od 30 dana da nije bilo izmjene;
 - (b) u vrijeme kada je sklopio ugovor o kreditu, ili neposredno prije ili nakon toga, dužnik je izvršio plaćanje glavnice ili kamata po drugoj dužničkoj obvezi prema istoj instituciji koja je bila dospjela 30 dana najmanje jedanput tijekom tri mjeseca prije odobravanja novog zaduženja;
 - (c) institucija odobrava primjenu ugovornih odredaba koje dužniku pružaju mogućnost promjene uvjeta ugovora, a izloženost je dospjela 30 dana ili bi bila dospjela 30 dana da te odredbe nisu primijenjene.
4. Za potrebe ovog članka poteškoće koje dužnik ima s ispunjavanjem svojih finansijskih obveza procjenjuju se na razini dužnika, uzimajući u obzir sve pravne osobe u dužnikovoj grupi koje su obuhvaćene računovodstvenom konsolidacijom grupe i fizičkih osoba koje kontroliraju tu grupu.

Članak 47.c

Odbitak za neprihodujuće izloženosti

1. Za potrebe članka 36. stavka 1. točke (m) institucije zasebno utvrđuju primjenjivi iznos nedostatnog pokrića za svaku neprihodujuću izloženost koji se odbija od stavki redovnog osnovnog kapitala tako što se iznos utvrđen u točki (b) ovog podstavka oduzima od iznosa utvrđenog u točki (a) ovog podstavka, ako iznos iz točke (a) premašuje iznos iz točke (b):

(a) zbroj:

- i. neosiguranog dijela svake neprihodujuće izloženosti, ako postoji, pomnožen s primjenjivim faktorom iz stavka 2.;
- ii. osiguranog dijela svake neprihodujuće izloženosti, ako postoji, pomnožen s primjenjivim faktorom iz stavka 3.;

(b) zbroj sljedećih stavki pod uvjetom da se odnose na istu neprihodujuću izloženost:

- i. specifičnih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik;
- ii. dodatnih vrijednosnih usklađenja u skladu s člancima 34. i 105.;

- iii. ostalih smanjenja regulatornoga kapitala;
- iv. za institucije koje izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom prema pristupu zasnovanom na internim rejting sustavima, apsolutnih vrijednosti iznosa odbijenih na temelju članka 36. stavka 1. točke (d) koji se odnose na neprihodujuće izloženosti, pri čemu se apsolutna vrijednost pripisiva svakoj neprihodujućoj izloženosti utvrđuje tako da se iznosi odbijeni na temelju članka 36. stavka 1. točke (d) pomnože s udjelom iznosa očekivanog gubitka za neprihodujuću izloženost u ukupnom iznosu očekivanog gubitka za izloženosti koje su u statusu neispunjavanja obveza ili nisu u tom statusu, ovisno o tome što je primjenjivo.
- v. kada je neprihodujuća izloženost otkupljena po cijeni nižoj od iznosa koji dužnik duguje, razlike između otkupne cijene i iznosa koji dužnik duguje;
- vi. iznosa koje je institucija otpisala od kada je izloženost klasificirana kao neprihodujuća.

Osigurani dio neprihodujuće izloženosti dio je izloženosti za koji se za potrebe izračuna zahtjeva regulatornoga kapitala u skladu s dijelom trećim glavom II. smatra da je obuhvaćen materijalnom kreditnom zaštitom ili nematerijalnom kreditnom zaštitom ili da je u cijelosti i potpuno osiguran hipotekama.

Neosigurani dio neprihodujuće izloženosti odgovara razlici, ako postoji, između vrijednosti izloženosti kako je navedena u članku 47.a stavku 1. i osiguranog dijela izloženosti, ako postoji.

2. Za potrebe stavka 1. točke (a) podtočke i. primjenjuju se sljedeći faktori:
 - (a) 0,35 za neosigurani dio neprihodujuće izloženosti koji se primjenjuje u razdoblju između prvog i posljednjeg dana treće godine nakon što je izloženost klasificirana kao neprihodujuća;
 - (b) 1 za neosigurani dio neprihodujuće izloženosti koji se primjenjuje od prvog dana četvrte godine nakon što je izloženost klasificirana kao neprihodujuća;
3. Za potrebe stavka 1. točke (a) podtočke ii. primjenjuju se sljedeći faktori:
 - (a) 0,25 za osigurani dio neprihodujuće izloženosti koji se primjenjuje u razdoblju između prvog i posljednjeg dana četvrte godine nakon što je izloženost klasificirana kao neprihodujuća;
 - (b) 0,35 za osigurani dio neprihodujuće izloženosti koji se primjenjuje u razdoblju između prvog i posljednjeg dana pete godine nakon što je izloženost klasificirana kao neprihodujuća;

- (c) 0,55 za osigurani dio neprihodujuće izloženosti koji se primjenjuje u razdoblju između prvog i posljednjeg dana šeste godine nakon što je izloženost klasificirana kao neprihodujuća;
- (d) 0,70 za dio neprihodujuće izloženosti koji je osiguran nekretninama u skladu s dijelom trećim glavom II. ili koji je stambeni kredit za koji jamči priznati pružatelj zaštite iz članka 201., a koji se primjenjuje u razdoblju između prvog i posljednjeg dana sedme godine nakon što je izloženost klasificirana kao neprihodujuća;
- (e) 0,80 za dio neprihodujuće izloženosti koji je osiguran drugom materijalnom ili nematerijalnom kreditnom zaštitom u skladu s dijelom trećim glavom II. koji se primjenjuje u razdoblju između prvog i posljednjeg dana sedme godine nakon što je izloženost klasificirana kao neprihodujuća;
- (f) 0,80 za dio neprihodujuće izloženosti koji je osiguran nekretninama u skladu s dijelom trećim glavom II. ili koji je stambeni kredit za koji jamči priznati pružatelj zaštite iz članka 201., a koji se primjenjuje u razdoblju između prvog i posljednjeg dana osme godine nakon što je izloženost klasificirana kao neprihodujuća;

- (g) 1 za dio neprihodujuće izloženosti koji je osiguran drugom materijalnom ili nematerijalnom kreditnom zaštitom u skladu s dijelom trećim glavom II. koji se primjenjuje od prvog dana osme godine nakon što je izloženost klasificirana kao neprihodujuća;
 - (h) 0,85 za dio neprihodujuće izloženosti koji je osiguran nekretninama u skladu s dijelom trećim glavom II. ili koji je stambeni kredit za koji jamči priznati pružatelj zaštite iz članka 201., a koji se primjenjuje u razdoblju između prvog i posljednjeg dana devete godine nakon što je izloženost klasificirana kao neprihodujuća;
 - (i) 1 za dio neprihodujuće izloženosti koji je osiguran nekretninama u skladu s dijelom trećim glavom II. ili koji je stambeni kredit za koji jamči priznati pružatelj zaštite kako je navedeno u članku 201., a koji se primjenjuje od prvog dana desete godine nakon što je izloženost klasificirana kao neprihodujuća.
4. Odstupajući od stavka 3., sljedeći faktori primjenjuju se na dio neprihodujuće izloženosti za koji jamstvo ili osiguranje pruža službena agencija za izvozne kredite:
- (a) 0 za osigurani dio neprihodujuće izloženosti koji se primjenjuje u razdoblju koje počinje godinu dana nakon što je izloženost klasificirana kao neprihodujuća i završava sedam godina nakon što je izloženost klasificirana kao neprihodujuća; i

- (b) 1 za osigurani dio neprihodujuće izloženosti koji se primjenjuje od prvog dana osme godine nakon što je izloženost klasificirana kao neprihodujuća.
5. EBA ocjenjuje niz metoda koje se primjenjuju za vrednovanje osiguranih neprihodujućih izloženosti i može izraditi smjernice za određivanje zajedničke metodologije, uključujući moguće minimalne zahtjeve za ponovno vrednovanje u smislu rokova i ad hoc metoda, za bonitetno vrednovanje prihvatljivih oblika materijalne i nematerijalne kreditne zaštite, posebno u pogledu pretpostavki koje se odnose na njihov povrat i izvršivost. Te smjernice mogu uključivati i zajedničku metodologiju za utvrđivanje osiguranog dijela neprihodujuće izloženosti, kako je navedeno u stavku 1.
- Te se smjernice izdaju u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010.
6. Odstupajući od stavka 2., ako je za izloženost u razdoblju koje počinje godinu dana nakon što je klasificirana kao neprihodujuća i završava dvije godine nakon što je klasificirana kao neprihodujuća odobrena mjera restrukturiranja, faktor koji je primjenjiv u skladu sa stavkom 2. na datum kada je mjera restrukturiranja odobrena primjenjiv je i tijekom dodatnog razdoblja od godine dana.

Odstupajući od stavka 3., ako je za izloženost u razdoblju koje počinje dvije godine nakon što je klasificirana kao neprihodujuća i završava šest godina nakon što je klasificirana kao neprihodujuća odobrena mjera restrukturiranja, faktor koji je primjenjiv u skladu sa stavkom 3. na datum kada je mjera restrukturiranja odobrena primjenjiv je i tijekom dodatnog razdoblja od godine dana.

Ovaj stavak primjenjuje se samo u odnosu na prvu mjeru restrukturiranja koja je odobrena otkad je izloženost klasificirana kao neprihodujuća.”;

3. u članku 111. stavku 1. prvom podstavku uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„1. Vrijednost izloženosti stavke imovine čini njezina računovodstvena vrijednost preostala nakon primjene specifičnih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik u skladu s člankom 110., dodatnih vrijednosnih usklađenja u skladu s člancima 34. i 105., iznosa odbijenih u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (m) i ostalih smanjenja regulatornoga kapitala povezanih sa stavkom imovine. Vrijednost izloženosti izvanbilančne stavke navedene u Prilogu I. čini sljedeći postotak njezine nominalne vrijednosti nakon umanjenja za specifične ispravke vrijednosti za kreditni rizik i iznosa odbijenih u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (m):”;

4. članak 127. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Neosiguranom dijelu bilo koje stavke kada je dužnik u skladu s člankom 178. u statusu neispunjavanja obveza ili, u slučaju izloženosti prema stanovništvu, neosiguranom dijelu bilo kojeg kreditnog proizvoda u statusu neispunjavanja obveza u skladu s člankom 178., dodjeljuje se sljedeći ponder rizika:

- (a) 150 % kada je zbroj specifičnih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik i iznosa odbijenih u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (m) manji od 20 % neosiguranog dijela vrijednosti izloženosti, ako ti specifični ispravci vrijednosti za kreditni rizik i odbici nisu primijenjeni;
- (b) 100 % kada zbroj specifičnih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik i iznosa odbijenih u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (m) nije manji od 20 % neosiguranog dijela vrijednosti izloženosti, ako ti specifični ispravci vrijednosti za kreditni rizik i odbici nisu primijenjeni.”;

5. članak 159. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 159.

Tretman iznosa očekivanoga gubitka

Institucije oduzimaju iznose očekivanoga gubitka izračunane u skladu s člankom 158. stavcima 5., 6. i 10. od općih i specifičnih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik u skladu s člankom 110., dodatnih vrijednosnih usklađenja u skladu s člancima 34. i 105. i ostalih smanjenja regulatornoga kapitala koja se odnose na te izloženosti, osim odbitaka izvršenih u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (m). Diskont vezan uz bilančne izloženosti otkupljene u statusu neispunjavanja obveza u skladu s člankom 166. stavkom 1. tretira se na isti način kao specifični ispravci vrijednosti za kreditni rizik. Specifični ispravci vrijednosti za kreditni rizik u vezi s izloženostima u statusu neispunjavanja obveza ne smiju se upotrebljavati za pokriće iznosa očekivanoga gubitka iz ostalih izloženosti. Iznosi očekivanoga gubitka za sekuritizirane izloženosti te opći i specifični ispravci vrijednosti za kreditni rizik koji se odnose na te izloženosti nisu uključeni u taj izračun.”;

6. u članku 178. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) dužnik više od 90 dana nije ispunio svoju dospelu obvezu po bilo kojoj značajnoj kreditnoj obvezi prema instituciji, njezinu matičnom društvu ili bilo kojem od njezinih društava kćeri. Nadležna tijela mogu zamijeniti 90 dana sa 180 dana za izloženosti koje su osigurane stambenim nekretninama ili poslovnim nekretninama MSP-a iz kategorije izloženosti prema stanovništvu, kao i izloženosti prema subjektima javnog sektora. Razdoblje od 180 dana ne primjenjuje se za potrebe članka 36. stavka 1. točke (m) ili članka 127.”;

7. umeće se sljedeći članak:

„Članak 469.a

Odstupanje od odbitaka od stavki redovnog osnovnog kapitala za neprihodujuće izloženosti

Odstupajući od članka 36. stavka 1. točke (m) institucije ne odbijaju od stavki redovnog osnovnog kapitala primjenjivi iznos nedostatnog pokrića za neprihodujuće izloženosti ako je izloženost nastala prije ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni].

Ako institucija izmijeni uvjete izloženosti koja je nastala prije ... [datum stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni] tako da poveća izloženost institucije prema dužniku, smatra se da je izloženost nastala na datum kada se izmjena počela primjenjivati i prestaje podlijevati odstupanju predviđenom u prvom podstavku.”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u ...

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik
